

1. Je 'eerstelingen' zijn altijd speciaal!

Weet u het nog: uw éérste salaris? De eerste keer zelf geld verdiend... Dat kun je beleven als een bijzonder moment. Misschien weet jij ook nog wel dat je voor het eerst zakgeld kreeg.

Dat allereerste, dat is toch speciaal. Misschien spaart u wel postzegels: je bent dan altijd op zoek naar postzegels met het stempel van de eerste dag van uitgifte, want die zijn méér waard. Visliefhebbers kijken elk jaar weer uit naar de nieuwe haring, en aardappelfijnproevers kijken uit naar de nieuwe aardappels. Dat eerste, dat speciale, dat is nu wat de Bijbel noemt: een eersteling.

In dat oude Israël werd het precies hetzelfde beleefd als bij ons nu. Die eerstelingen, die hadden een bepaalde meerwaarde. En zo werden de eerste halmen van de gersteoogst samengebonden tot een schoof en die eerste schoof werd op de eerste dag ná het **Paasfeest** naar de tempel gebracht. Zo werd het voor iedereen duidelijk: die oogst, die hebben we aan God te danken! Hij is de Gever van het leven! God Zelf is de Heer van de oogst, en daarom werd die eerste schoof, die eerstelings, aan Hem geofferd.

Hoe ging dat offeren? Dat offer, dat was een beweegoffer. De priester nam die schoof in zijn handen en bewoog die dan zó: omhoog en omlaag, omhoog en omlaag. Waarom deed hij dat zo? Nou, weet u, dat is precies de symboliek van dit offer. Omhoog, dat wil zeggen: dat eerste graan wordt aangeboden aan God: 'Hier is het, Heer, het is van U!' en vervolgens was het alsof God het weer teruggaf: 'Ja, die oogst is van Mij, maar Ik geef hem weer terug aan jullie, jullie mogen het graan ontvangen uit Mijn hand.' Heen en weer, zo ging dat, een beweegoffer.

2. De oogst wordt door God aan ons gegeven

Na die eerste schoof moesten dan zeven weken worden afgeteld. Zeven keer zeven dagen. $7 \times 7 = 49$ dagen na dat eerste beweegoffer, dus de 50e dag na het Paasfeest. 50, dat is in het Grieks 'pentèkostè', en daarvan is ons woord Pinksteren afgeleid. Op het Pinksterfeest, op die 50e dag na Pasen, werd er weer een beweegoffer gebracht. Nu niet van een schoof van de gersteoogst, maar van twee tarwebroden. De eerste oogst van het seizoen was binnengehaald, en nu was er brood gebakken. Vanuit heel Israël werden er broden gebracht, uit elke plaats twee

broden. Dat waren gezuurde broden, oftewel: er zat gist in, het deeg was gerezen. Op het Paasfeest werd ongezuurd brood gegeten, op het Pinksterfeest werd gezuurd brood geofferd. Vanzelfsprekend vieren Joden ook vandaag de

dag nog hetzelfde feest, Sjavoet, het Wekenfeest, alleen is er geen tempel meer om broden naartoe te brengen.

Huizen worden versierd met bloemen, om te denken aan de bloesem van het beloofde land. Maar ook broden worden versierd, kijkt u maar, deze foto's kreeg ik vorige week toegestuurd van de orthodox-Joodse gids die

ons begeleidde op de reis naar Israël die we pas hebben gemaakt.

Wat was en wat is daar de betekenis van, van dat Pinksterfeest in Israël? U voelt wel aan, die 7 x 7 dagen, dat is niet voor niets. Zeven is het getal van de volheid, 49 is dus volheid in het kwadraat! Je zou kunnen zeggen: dat eerste begin van het Paasfeest, met de eerste gersteoogst, dat is nu uitgegroeid tot volheid, die eerste oogst is een volle oogst geworden. En gezuurd brood, dat is brood zoals je dat normaal ook eet. Het is geschikt voor consumptie, het is klaargemaakt. Zo'n schoof, die eet je niet zomaar op. Maar die heerlijke broden, daar zou je zó je tanden in zetten. Op het Pinksterfeest zegt God als het ware: 'Die oogst, die is bedoeld voor jullie! Die mag zó klaargemaakt worden, dat je er heerlijk van kunt eten, dat je er nieuwe kracht door krijgt.' De schoof van Pasen, die wijst op Gods nieuwe begin, en de broden van Pinksteren, die laten zien hoe dat nieuwe begin mensen ten goede komt. Die eerste broden, gemaakt van die eerste oogst, die laten het zien: God maakt een nieuw begin, Hij geeft Zijn volk nieuw leven, en Hij doet dat in een vorm, zodat wij ervan kunnen eten.

3. Jezus' werk komt ook ons ten goede!

En nu de stap naar Handelingen 2: 'Toen de dag van het Pinksterfeest aanbrak waren ze allen bij elkaar. Plotseling klonk er uit de hemel een geluid als van een hevige windvlaag, (...) en allen werden vervuld van de Heilige Geest.'

Zou het toeval zijn, denkt u? Dat die uitstorting van de Heilige Geest plaatsvindt op de Pinksterdag? U en ik, wij weten toch wel beter! Juist als we symboliek uit het Oude Testament op ons laten inwerken, komen we des te meer onder de indruk van die geweldige reikwijdte van de Pinksterboodschap uit Handelingen 2.

Pinksteren is onverbreeklijk verbonden met Pasen. Als Pasen vroeg is, valt Pinksteren vroeg, als Pasen laat is, valt Pinksteren laat. Zeven keer zeven dagen, op Pinksteren wordt het pas echt goed duidelijk, wat de volle betekenis is, de volle rijkdom van het Paasfeest. Jezus is opgestaan! Ja, Hij leeft! Hij ligt niet meer in het graf! U en ik, wij mogen het écht heel zeker weten: Jezus is de Zoon van God, Hij is gekomen om ons te redden. Hij heeft Zichzelf opgeofferd voor ons. Hij is gestorven om in onze plaats de straf van God voor onze fouten te dragen. En Hij is opgestaan! Alles is nu gebeurd. De redding is voltooid!

Die Paasboodschap, daar zullen we nooit genoeg van kunnen zingen, en het is niet voor niets, dat we elke week de Paasdag vieren, de zondag, dag van de opstanding. En toch, en toch zou Pasen zonder Pinksteren niet compleet zijn. Pasen zonder Pinksteren, dat zou een geweldig schouwspel zijn, maar wel een schouwspel, om naar te schouwen, om naar te kijken, van een afstand.

U staat vast weleens voor een etalage te kijken, en jij ook. Zo! Wat is dat een fantastische spelcomputer, ik wou dat ik die had! O, wat is dat een mooi horloge, daar ga ik voor sparen! Je kunt intens genieten van wat je ziet, maar er zit nog altijd een ruit tussen. Er is een enorm verschil tussen zien en zelf krijgen. Zien is nog geen hebben! En dat is nu ook precies het verschil tussen Pasen en Pinksteren. Op Pasen is het wonder volbracht: de dood is overwonnen, Jezus heeft het eeuwige leven verdiend. Maar op Pinksteren wordt dat wonder ook aan ons, persoonlijk, aangereikt. Op Pasen is Jezus door de kracht van de Heilige Geest opgewekt. En op Pinksteren komt diezelfde

Geest in deze wereld, om ook te wonen in u! Ja, in u!
Hoogstpersoonlijk! In jou! In mij!

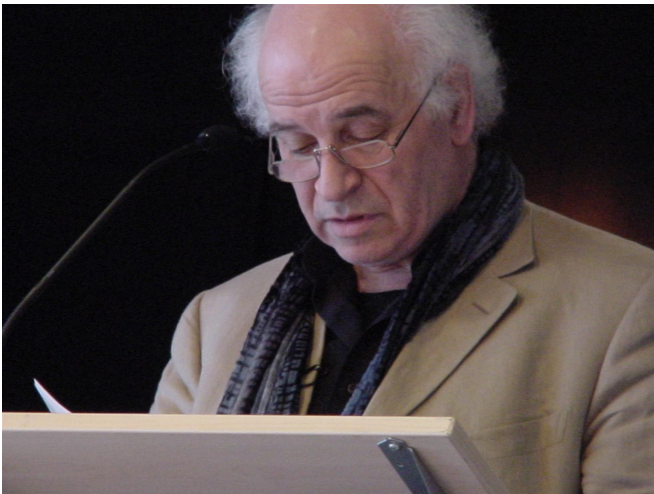
Pasen is die eerste schoof van de nieuwe oogst, die oogst die van God is, maar aan ons wordt gegeven: Jezus de Zoon van God, heeft voor ons het eeuwige leven verdiend. Hij overwon... voor ons! En op Pinksteren is dat graan uit die schoof gedorst, gemalen, gezuurd en gebakken, het is heerlijk brood geworden, wij kunnen het eten.

4. De 50^e dag is de dag van de overvloed

Pasen is het feest van de verlossing: Jezus is Overwinnaar! En op Pinksteren mogen wij in die verlossing delen, dat nieuwe leven mag ook ons bestaan binnenstromen. En daarom heeft het ook zin om de wereld in te trekken, en dat goede nieuws door te geven. God maakt het heel persoonlijk, ieder mens, of je nou uit Nederland komt, of uit India, of uit Israël of Amerika, de Heilige Geest zorgt ervoor dat ieder mens persoonlijk deel mag krijgen aan de redding door Jezus. De Heilige Geest maakt je van een toeschouwer tot een deelnemer. Daarom is Pinksteren ook het feest van de zending, de uitzending. Mensen gaan de hele wereld over om anderen met woord en daad te laten merken dat God liefde is. Die eerste dag na Pasen is er één schoof. En dan krijg je zeven keer zeven dagen, waarin de redding voor steeds meer mensen werkelijkheid wordt. Persoonlijke ervaring. De vijftigste dag is een dag van overvloed! Op Pinksteren wordt de zegen van Pasen royaal uitgedeeld! Aan iedereen die het ontvangen wil!

5. Gods Geest wil ons persoonlijk vervullen!

Hoe werkt dat praktisch? Hoe komt die Heilige Geest nu zo heel dichtbij? Nou, weet u, ik las een interview met een kunstschilder, Marc de Klijn.

Marc de Klijn werd in 1939 geboren uit Joodse ouders. In de oorlog doken hij en de andere gezinsleden onder, op verschillende adressen in Nederland. 'Na de oorlog', zegt Marc de Klijn, 'hadden mijn ouders, die niet religieus waren, een houding van: we gaan ons nu volledig aanpassen aan de Nederlandse samenleving en praten dus nooit meer over ons Jood-zijn.'

Marc ging de studie Grafisch Ontwerpen doen in Basel. Via een studiegenoot kwam hij in contact met christenen. Hij

vertelt: 'De mensen daar waren oprecht in me geïnteresseerd. Ik genoot van die warme belangstelling. Op alle vragen die ik stelde, kreeg ik antwoorden waar ik wat mee kon. Zo kwam ik op het spoor van het christelijk geloof.' Terug in Nederland sloot hij zich aan bij een Nederlands Gereformeerde kerk en hij liet zich dopen. 'Mijn geloof had echter nog geen betekenis voor mijn werk,' zegt hij. Dat duurde tot 1986. In dat jaar gaf de NCRV hem opdracht om een schilderij over Pinksteren te maken. Toen hij op het punt stond om zijn schetsen te gaan uitwerken liep hij helemaal vast. 'Met de hulp van een pastoraal werker kwam ik erachter dat het kanaal tussen God en mij verstopt zat', zegt hij. 'Ik heb toen al mijn zonden, fouten en eigenwijze ideeën voor God beleden. Zo ben ik door God gereinigd. God wil immers meer dan alleen mijn intenties om een goed christen te zijn. Hij wil mij, mijn hele leven, met heel mijn inzet en met al mijn kracht. Zelf heeft Hij zich ook helemaal aan mij gegeven. Pas toen ik mijn zonden heb beleden en mijn leven en mijn werk voor de volle 100% kon overgeven aan God, voelde ik een enorme kracht en warmte in mij komen. Met de pastoraal werker heb ik ook gebeden voor mijn schilderij. De andere dag ben ik meteen aan de slag gegaan. God hanteerde als het ware mijn penseel. Het blauw is een metafoor voor de wereld. Het blauw links is zacht en staat voor de bange en onzekere mensen, het blauw rechts is hard en kil, en staat voor duisternis, dood, vijandschap.'

Midden in die wereld knalt een enorme baan van licht (cadmiumgeel) en vuur (vermiljoen rood). Dat is de liefde van God die dóórbreekt. Ze laat het Joodse huis oplichten en zet de discipelen in vuur en vlam. Gods liefde gaat de wereld in. "Dus God heeft het geschilderd?", zei een vriend smalend tegen mij. Nee, zei ik toen, ik heb het geschilderd, maar God heeft mijn hand gestuurd. Uit mezelf had ik dat niet gekund. Geweldig toch? Dat noem ik nog eens inspiratie!

Marc de Klijn dacht dat hij al helemaal deelnemer was. Maar hij was nog meer toeschouwer dan hij had vermoed. Totdat hij zich helemaal overgaf aan God. Toen kon de Heilige Geest helemaal naar binnen stromen. En vandaag zegt God het ook tegen u, en tegen jou: 'Ik ben er voor jou! Heel persoonlijk. Met Mijn Heilige Geest wil Ik jou helemaal vervullen, helemaal vól maken. In de kerk gaat het niet over algemene waarheden, nee, Ik heb jou op het oog! Geef je maar over aan Mij, helemaal, dan zal Mijn liefde ook jouw leven binnenstromen.'

Dat is de boodschap, vandaag, zeven weken na Pasen. God komt met overvloedige zegen!
Amen.

Reageren? Bel of mail: René van Loon, 010-442 6280, c.m.van.loon@freeler.nl